

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 5C/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5821200157
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Kyseľová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2021:5821200157.2

Uznesenie

Okresný súd Námestovo vo veci žalobkyne: H.. E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX R. P. XXX, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, v konaní o obnovu konania, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu na obnovu konania vedeného na Okresnom Námestovo pod sp. zn. 7C/12/2017, súdu doručenú dňa 01.02.2021 **o d m i e t a .**

II. Žalovanému nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 27.01.2021, súdu doručená dňa 01.02.2021 domáhala povolenia obnovy konania vedeného na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 7C/12/2017. Žalobu odôvodnila tým, že rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 7C/12/2017-81 bol žalobca zaviazaný zaplatiť žalovanému 2 701 eur. Podľa jej zistení však pri vydaní predmetného rozsudku došlo k pochybeniam, ktoré v jednotlivých číselných bodoch bližšie špecifikovala, a to: 1. aj keď v období 11/2001 uzavrela „Zmluvu o vydanie a používanie Pôžičkovej karty Quatro s ISTROBANKOU, a.s., ako zmluvnou stranou, v období 12/2004 s VÚB bankou (táto kúpou splátkového predajcu získava 400- tisíc klientov a nové distribučné cesty, čo vyplýva zo správy ekonomického časopisu TREND, kde sa uvádza nahradenie a financovanie vydávania kreditných kariet - Všeobecnou úverovou bankou, a.s.), 2. protokol o uskutočnení prevodu zo dňa 28.07.2004 - prevod dlžného zostatku z pôvodnej Pôžičkovej karty Quatro Premium na novú kartu Quatro Premium, kde svoju pohľadávku už splácala na nové číslo účtu - vo Všeobecnej úverovej banke, a.s., 3. výpis z pôžičkovej karty Quatro Premium, kde je zaznamenaný prevod sumy zo starej karty Quatro na nový účet vo Všeobecnej úverovej banke, a.s., 4. odpoveď na jej žiadosť o posúdenie zmluvy z Ministerstva spravodlivosti SR, kde sa po podrobnom preskúmaní tejto zmluvy uvádza, že „Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky bola doručená žiadosť o posúdenie Zmluvy o vydaní a používaní Pôžičkovej karty Quatro“, ktorá bola uzatvorená dňa 16.11.2001 so spoločnosťou ISTROBANKA, a.s., Laurinská 1, Bratislava prostredníctvom sprostredkovateľa Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok (pôvodne Správa kreditných kariet, a.s., Námestie Sv. Egídia č. 48/62, Poprad, ktorá sa neskôr pretransformovala práve na spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.). Celé znenie odpovede na jej žiadosť o posúdenie Zmluvy je taktiež priložené v spise, 5. spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. žalobkyňa posielala „Návrh na mimosúdnu dohodu“, pričom táto spoločnosť odpovedala, obsahom tejto odpovede bolo aj to, že spoločnosť uznala spoločný zmluvný vzťah uzatvorený medzi žalobkyňou a Všeobecnou úverovou bankou, a.s., 6. z rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/242/2018 zo dňa 17.10.2018 taktiež vyplynulo, že právnym nástupcom už vtedy zaniknutej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. sa stala obchodná spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. 7. o tom, že so spoločnosťou ISTROBANKA a.s. mala žalobkyňa veľmi krátky zmluvný vzťah a všetky záväzky boli v roku 2004 prenesené do spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. a následne do Všeobecnej úverovej banky, a.s. - svedčí aj odpoveď od spoločnosti Československá obchodná banka, a.s., kde neevidujú a ani nikdy neevidovali žiaden produkt Pôžičkovej karty Quatro 1,

vedený na meno žalobkyne. Z priložených dôkazov je zrejmé, že uvedenie žalovaného - Všeobecnej úverovej banky, a.s., je oprávnené. Je teda možné vykonať listinný dôkaz a súčasne sa dá predpokladať, že vykonanie tohto dôkazu môže pre žalobkyňu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že je daný dôvod na obnovu konania, z ktorého dôvodu žiadala, aby súd vydal uznesenie, ktorým obnovu konania vedeného pod sp. zn. 7C/12/2017 povolí a následne, aby rozsudkom žalobu vrátil na súd prvej inštancie na nové konanie a rozhodol o nároku na náhradu trov tak, že žalovaný nemá nárok na ich náhradu.

2. K podanej žalobe sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 31.03.2021, pričom poukázal na to, že mu nie je známe k akým údajným pochybeniam pri vydaní rozsudku v konaní sp. zn. 7C/12/2017 malo dôjsť. Žaloba na obnovu konania predstavuje vo všeobecnosti mimoriadny opravný prostriedok, ktorý smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým je výnimočne možné prelomiť zásadu nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok, má preto povahu výnimky zo zásady nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia a vzhľadom na skutočnosť, že sa ňou prelomuje zásada res iudicata, ktorá zabezpečuje právnu istotu strán sporu, je jej prípustnosť vo viacerých smeroch obmedzená. Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, je preto vyvážená sprísnenými podmienkami prípustnosti takéhoto mimoriadneho opravného prostriedku. Prísnosť a striktnosť úpravy obnovy konania nie je samoučelná. Zrejším záujmom a snahou zákonodarcu bolo prispievať k zachovaniu právnej istoty a pripustiť výnimku zo zásady nezmeniteľnosti už raz právoplatne rozhodnutej veci len výnimočne za predpokladu naplnenia zákonom presne stanovených podmienok. Žalobu na obnovu konania preto možno podať len vtedy, ak sú splnené všetky zákonné podmienky prípustnosti obnovy konania - žaloba musí byť podaná oprávnenou osobou, musí ísť o prípustný predmet obnovy konania a prípustný dôvod obnovy konania, musí byť dodržaná zákonná lehota na podanie žaloby na obnovu konania, ktorej zmeškanie má za následok procesnú preklúziu práva podať žalobu na obnovu konania a žaloba musí obsahovať predpísané náležitosti. Poukázal tiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v časopise Zo súdnej praxe pod. č. 15/2000, ktoré je možné aplikovať ku dôvodom žaloby na obnovu konania. Ďalej uviedol, že žalobkyňa odôvodňuje prípustnosť žaloby na obnovu konania ustanovením § 397 písm. a) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a teda, že sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Na žiadne takéto skutočnosti, rozhodnutia ani dôkazy však žalobkyňa vo svojej žalobe nepoukazuje. Všetky listiny priložené k žalobe a označené ako "dôkaz" boli, resp. mohli byť žalobkyňu známe už v pôvodnom konaní, väčšina z nich dokonca bola v pôvodnom konaní predložená. Vôbec sa preto nejedná o "novoty", ktoré nemohli byť v pôvodnom konaní použité. Navyiac, žiadny z priložených dôkazov nie je spôsobilý privodiť pre žalobkyňu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. V pôvodnom konaní bolo nepochybne preukázané, že žalovaný nie je v spore týkajúcom sa úverovej zmluvy č. 51254, zo dňa 16.11.2001 pasívne vecne legitimovaný, keďže nie je zmluvnou stranou tejto zmluvy. Žiadny z predložených dôkazov nie je spôsobilý preukázať opak. Napokon sa žalovaný vyjadril aj k lehote, v ktorej žalobkyňa podala predmetnú žalobu na obnovu konania, vo vzťahu ku ktorej uviedol, že preukázanie zachovania trojmesačnej subjektívnej lehoty na podanie obnovy konania musí preukázať strana, ktorá obnovu konania navrhuje, teda žalobca. Žalobkyňa však vo svojej žalobe zachovanie subjektívnej lehoty na podanie žaloby nijako nepreukazuje. Naopak, zo žaloby je zrejmé, že všetky údajné dôkazy, resp. listiny, ktorými sa snaží preukázať prípustnosť obnovy konania mala k dispozícii už v pôvodnom konaní. Ani lehota na podanie žaloby na obnovu konania v zmysle § 403 CSP teda nie je zachovaná, na základe čoho žalovaný navrhol, aby súd žalobu na obnovu konania odmietol.

3. Zo spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 7C/12/2017 bolo zistené, že v tomto konaní sa žalobkyňa žalobou proti označeným žalovaným 1/ Consumer Finance Holding a.s., a 2/ Všeobecná úverová banka, a.s., doručenu súdu 30.03.2017, doplnenou na pojednávaní dňa 06.12.2017 domáhala, aby súd určil, že úver zo zmluvy č. 51254 zo dňa 16.11.2001, uzatvorený medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov, že zmluva je neplatná, a aby žalovaného 1/ zaviazal vydať jej bezdôvodné obohatenie 2701 Eur. Súd v danej veci rozhodol rozsudkom č.k. 7C/12/2017-81 zo dňa 06.12.2017 tak, že žalobu žalobkyne zamietol (výrok I.) a žalobkyňu uložil povinnosť nahradiť žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré budú vyčíslené v uznesení, vydanom po právoplatnosti rozsudku (výrok II.) Uvedené rozhodnutie bolo napadnuté odvolaním, o ktorom rozhodol Krajský súd v Žiline potvrdzujúcim rozsudkom zo dňa 27.03.2019, sp. zn. 6Co/242/2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.05.2019.

4. Podľa § 397 ods. 1 CSP, proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní, d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením, e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

5. Podľa § 400 CSP, žalobu na obnovu konania môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

6. Podľa § 403 ods. 1 a 2 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

7. Podľa § 406 CSP, v žalobe na obnovu konania sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie označenie rozhodnutia, proti ktorému smeruje, v akom rozsahu sa napáda, dôvody obnovy konania, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že žaloba je podaná včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť žaloby preukázať, ako aj to, čoho sa domáha ten, kto obnovu konania navrhuje.

8. Podľa § 410 CSP, žalobu na obnovu konania prejedná súd, ktorý o veci rozhodoval v prvej inštancii.

9. Podľa § 413 ods. 1 CSP písm. a), súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak bola podaná oneskorene.

10. Podľa § 413 ods. 1 CSP písm. e), súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak je zjavne nedôvodná.

11. Predpokladom toho, aby súd pripustil obnovu konania vo veci, v ktorej už raz právoplatne rozhodol, je splnenie všetkých zákonných procesných podmienok upravených v § 397 až 408 CSP. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatný rozsudok prvostupňového alebo odvolacieho súdu. Obnovu konania môže podať len strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Civilný sporový poriadok v § 398 a nasl. obsahuje taxatívny výpočet rozhodnutí súdu, ktoré môže strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, napadnúť žalobou na obnovu konania, náležitosti žaloby na obnovu konania ako i taxatívny výpočet dôvodov, v ktorých je obnova konania prípustná, subjektívnu trojmesačnú a objektívnu trojročnú lehotu na podanie žaloby na obnovu konania, ktorých zmeškanie má za následok procesnú preklúziu práva podať žalobu na obnovu konania. Obnova konania má povahu výnimky zo zásadnej nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia a vzhľadom na prelomenie zásady *res iudicata*, ktorá zabezpečuje právnu istotu strán sporu, je jej prípustnosť vo viacerých smeroch obmedzená. Prísnosť a striktnosť úpravy obnovy konania nie je samoúčelná. Zrejším záujmom a snahou zákonodarcu bolo prispievať k zachovaniu právnej istoty a pripustiť výnimku zo zásady nezmeniteľnosti už raz právoplatne rozhodnutej veci len výnimočne za predpokladu naplnenia zákonom presne stanovených podmienok.

12. V konaní o žalobe na obnovu konania súd skúma, či žalobu podala oprávnená osoba, či žaloba bola podaná v zákonom stanovenej lehote, či je daný niektorý z dôvodov obnovy konania, a či je obnova konania prípustná. Po oboznámení sa so žalobou na obnovu konania a aj s pripojeným spisom dospel súd k záveru, že žaloba na obnovu konania bola podaná oneskorene. Rozsudok Okresného súdu Námestovo vydaný v pôvodnom konaní sp. zn. 7C/12/2017 dňa 06.12.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.03.2019, sp. zn. 6Co/242/2018 nadobudol právoplatnosť dňa

25.05.2019. Trojmesačná subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania, ktorá plynie v rámci trojročnej objektívnej lehoty, skončila uplynutím troch mesiacov, t.j. dňa 25.08.2019, keďže skutočnosti a dôkazy, ktoré žalobkyňa predložila k žalobe na obnovu konania jej boli známe už v čase pôvodného konania, ide o tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré boli predložené v pôvodnom konaní. Ak potom žaloba na obnovu konania bola na súd podaná dňa 01.02.2021, ide o žalobu podanú oneskorene a po uplynutí subjektívnej trojmesačnej lehoty. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu Bratislava zo dňa 29. septembra 2016, sp. zn. 9Co/177/2016, v zmysle ktorého „objektívnu podmienkou prípustnosti návrhu na obnovu konania je zachovanie zákonných lehôt, ktoré Civilný sporový poriadok na podanie návrhu na obnovu konania predpisuje. Ide o kombináciu subjektívnej lehoty, t. j. takej, ktorej začiatok je stanovený subjektívnym okamihom dozvedenia sa o dôvode obnovy konania, resp. subjektívnym momentom, od ktorého sa mohol dôvod obnovy konania uplatniť, a lehoty objektívnej, ktorej začiatok je stanovený právoplatnosťou napádaného rozhodnutia. Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k totožnému záveru, že v súdnej veci žalobca neunesol dôkazné bremeno, keďže nepreukázal splnenie objektívnej podmienky prípustnosti návrhu na obnovu konania, t. j. zachovanie zákonnej subjektívnej lehoty na podanie návrhu. V tejto súvislosti je nutné zdôrazniť, že zachovanie lehoty na podanie žaloby na obnovu konania je povinná preukázať strana sporu, ktorá sa obnovy konania domáha a neunesenie dôkazného bremena má za následok procesný neúspech tejto strany.“

13. Žalobkyňa v žalobe na obnovu konania zo dňa 27.01.2021 nijakým spôsobom nepreukázala zachovanie trojmesačnej subjektívnej lehoty, t.j. odkedy sa dozvedela o dôvode obnovy, pričom ňou tvrdený dôvod jej bol známy v priebehu pôvodného konania, čo je zrejmé zo sp. zn. 7C/12/2017, konkrétne, že všetky listinné dôkazné prostriedky a z toho plynúce dôkazy, ktoré predložila k žalobe na obnovu konania, mala k dispozícii už v pôvodnom konaní.

14. Súd ďalej zistil, že podaná žaloba na obnovu konania je zjavne nedôvodná. Ako už súd uviedol vyššie, žalobkyňa v podanej žalobe neuviedla žiadne skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní a také nové skutočnosti, ktoré sú spôsobilým dôvodom obnovy konania a môžu účastníkovi prívodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci a ktoré napriek tomu, že v čase pôvodného konania objektívne existovali, bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní. Žalobkyňa tak zrejme nepochopila samotný princíp inštitútu obnovy konania, nakoľko nezmeniteľnosť a záväznosť rozhodnutia súdu, ktoré nadobudlo právoplatnosť je jednou zo záruk právnej istoty. Náprava rozhodnutia sa spravidla môže docieľiť v riadnom dvojinštančnom postupe formou odvolania (výnimkou z tohto pravidla sú tzv. mimoriadne opravné prostriedky, ktorými sa dosahuje náprava právoplatných rozhodnutí, ak existujú natoľko závažné okolnosti, ktoré spochybňujú správnosť a spravodlivosť rozhodnutí, že dodržanie právnej istoty tu ustupuje). Uvedené korešponduje aj s rozhodnutím, na ktoré poukázal žalovaný vo svojom vyjadrení k podanej žalobe na obnovu konania (rozhodnutie publikované v časopise Zo súdnej praxe č. 15/2000), ktorým súd vyslovil, že návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy; na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. Vecná nesprávnosť rozsudku napadnutého návrhom na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania. Pokiaľ žalobkyňa namieta to, či žalovaná strana (ne) mala vystupovať ako strana sporu (účastník konania) a teda, či (ne) bola vecne legitimovaná, uvedené bolo možné napraviť použitím riadnych opravných prostriedkov. Súd považuje za potrebné uviesť, že s uvedenou námietkou sa súd v rozsudku vydanom v konaní sp. zn. 7C/12/2017 dostatočne vysporiadal (odôvodnenie rozsudku vydaného v tomto konaní bod. 5).

15. Na základe uvedeného súd podanú žalobu na obnovu konania v súlade s ustanovením § 413 ods. 1 písm. a) v spojení s písm. e) CSP ako podanú oneskorene a zjavne nedôvodnú odmietol.

16. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17. Podľa § 262 ods. 1 CSP, nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

18. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd z dôvodov podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal. Žalovaný by v zásade mal nárok na ich náhradu,

ale keďže mu v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy nevznikli (žalovaný nebol v konaní právne zastúpený a vyjadrenie zaslal súdu elektronicky), potom súd za použitia čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúceho procesnú ekonomiu, rozhodol tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal. Keďže žalovanému nebol priznaný nárok na náhradu trov konania, súd nebude rozhodovať o výške trov konania samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Námestovo (§ 362 ods. 1 CSP). Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde Krajskom súde v Žiline.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania stanovených v § 127 CSP uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP) Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
  - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
  - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
  - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
  - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).